У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 105. ЧЕТВЕР, 11-го ЧЕРВНЯ 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JUNE 11, 1970 No. 105. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 10 червня 1970

В АМЕРИЦІ

БІЛИЙ ДІМ НЕ БУДЕ ПРОТИВИТИСЯ, коли Конгрес схвалить квоти на імпорт текстильних товарів з чужих країв, головним чином із Японії, звідки тепер імпортується до ЗСА велику скількість текстилій по дешевих цінах. Президент Ніксон впродовж 90 мінут конферував із представниками текстильного промислу, які нарікають на те, що імпортовані текстильні товари вбивають американський текстильний промисл. Текстильних промисловців підтримує голова Палатної Комісії Способів і Засобів конгресмен демократ із Аркенсо Вілбур Д. Міллс, який хоче встановити квоти у висоті імпорту з 1967-1968 років.

ДЖАН ГАРДНЕР ОГОЛОСИВ СІМ ПУНКТІВ програми, якою треба б „перебудувати" американське суспільство, розбите різними розходженнями щоденного дня. Джан Гарднер — це голова Крайової Міської Коаліції, колишній секретар Департаменту Здоров'я, Освіти й Суспільної Опіки в уряді президента Джансона. Він промовляв на конвенції Товариства Американських Книгарів, перестерігаючи всіх проти „патологічного розходження", яке тепер заіснувало в народі поруч накликувань до репресії. Він видав про цю справу книжку під заголовком „Віднова довір'я". Головні думки промови Гарднера: Не можемо говорити про відродження народу без відродження одиниць. Мусимо мати довір'я до самих себе, бо без того не поможе нам мода на песимізм. Говорення про соціяльні зміни не дає нічого, коли нема пляну про засоби до цих змін.

КРАЙОВА АЕРОНАВТИЧНА І КОСМІЧНА Адміністрація опублікувала звіт про те, яку ролю відограватимуть сателіти Землі в дослідах людських ресурсів, які потрібні будуть для людности на Землі. В цьому звіті говориться про докладніші й частіші інвентури природних ресурсів на нашій Землі. Ці інвентури зможуть виконувати сателіти, досліджуючи стан врожаїв у всіх країнах світу, шкоди, спричинені повенями; здоровний стан лісів; шкоди від пожеж лісів і т. п. Деякі держави майже нічого не знають про свої ліси. Сателіти зможуть це дослідити. Перший такий дослідний сателіт буде випущений при кінці 1971-го року, або на початку 1972 р. Він кружлятиме понад бігунами і зможе оглядати всі країни від Арктики до Антарктики.

УРЯДОВА АГЕНЦІЯ СТВЕРДЖУЄ, що число курців між дорослими особами зменшилося, але число курців нелітніх збільшилося. Директор Крайового Бюра в справі куреиня і здоров'я д-р Деніел Горн ствердив, що цього року є на один мільйон більше курців між нелітніми у віці до 20-их років, як передбачалося два роки тому, коли вивчалося цю справу. Найбільше збільшилося число курців між молоддю у віці від 14-го до 18-го року життя. На думку д-ра Горна молодь не зачинає курити, коли в родині ніхто не курить, і вона скорше береться до курення, коли старші в її родині курять.

У СВІТІ

АРАБСЬКІ ТЕРОРИСТИ СХОПИЛИ в столиці Йорданії Аммані американського дипломата Морріса Дрейпера, голову політичного відділу амбасади, коли він одинцем їхав автом на одно прийняття. Американська амбасада негайно повідомила про ту подію йорданський уряд, який з свого боку заінтерпелював командування партизансько - терористичних арабських організацій. Дрейпера звільнили наступного дня. Здогадуються, що арабські партизани схопили американського дипломата, щоб примусити йорданський уряд —— звільнити арештованих під кінець минулого тижня кількох партизанів.

КОЛ. ФРАНЦУЗЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ШАРЛЬ ДЕ ГОЛЛЬ ПЕРЕБУВАЄ тепер в Еспанії, по якій роз'їздить автом, відвідуючи різні міста й цікаві об'єкти. 79-літній Шарль де Голль і 77-літній голова Еспанії Франсіско Франко вперше стрінулися й відбули нараду в Мадриді з участю також еспанського міністра закордонних справ та французького амбасадора в Еспанії. Крім цього — де Голль і Франко розмовляли довго самі, без свідків.

У СТОЛИЦІ ШВЕЦІЇ СТОКГОЛЬМІ СТРАЙКУВАЛА поліція, застосувавши тактику, що її прийняли також поліцисти в деяких американських містах: тому, що поліції за законом не вільно виходити одверто на страйк — 500 шведських поліцистів зголосились „хворими". Використавши відсутність поліції — шведські недолітки й розгукані юнаки їздили по місті автами, били вікна й грабували, наробивши шкоди на кругло 400.000 дол.

ПІВДЕННИЙ В'ЄТНАМ РІШИВ відновити репатріювання в'єтнамців з Камбоджі. У першій репатріяційній акції перевезено з Камбоджі 92.000 в'єтнамців. Припускають, що ще перевезуть коло 200.000 в'єтнамців, які втратили в Камбоджі свої доми, працю і ввесь дорібок. Рішення відновити репатріяцію прийшло після того, як південнов'єтнамський міністер суспільної опіки д-р Тран Нгуєн Фіс, переконав віце - президента Нгуєна Као Кі відвідати з ним найгірший табір в'єтнамських втікачів у столиці Камбоджі Пномпеню. Уряд Камбоджі, що його дальше існування залежить від збройної допомоги збоку Південного В'єтнаму, значно злагіднив свою політику супроти в'єтнамської меншини, до якої раніше ставився крайньо вороже.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ҐУСТАВ ГАЙДЕМАН ПРИЇХАВ з офіційними відвідинами до Копенгагену в Данії. Від часу перебування на німецькому престолі Вільгельма II перед першою світовою війною — це перша візита голови Німеччини у Данії.

СОВЄТСЬКИЙ АСТРОНАВТ АНДРІЯН НІКОЛАЄВ ЗРОБИВ у своєму „Союзі 9" 108 оборотів довкола Землі. Він із своїм співробітником, інженером Віталієм Севастіяновим, мають побити рекорд перебування людини в космічному просторі: американські астронавти Франк Борман і Джеймс Ловелл перебували на „Джеміні 7" у 1965 р. 13 днів і 18 годин. „Союз 9" має перебувати в космосі 15 днів.

У КІРГІСЬКІЙ „РЕСПУБЛІЦІ" СТАВСЯ землетрус: за совєтським офіційним повідомленням недалеко кордону китайської провінції Сінкіянг внаслідку землетрусу завалились к. 5,000 домів і 200.000 людей стали бездомними.

Блекмун склав присягу як 98-ий суддя Найвищого Суду ЗСА

Вашингтон. — 9-го червня Гаррі А. Блекмун склав присягу на руки головного судді Найвищого Суду ЗСА Воррена Е. Бурґера як новий суддя цього ж Суду, який від травня 1969 року працював в неповному складі 8-ох суддів. Блекмун є 98-им Суддею найвищої судової установи, яка почала працювати в 1790-му році. Складення присяги відбулось в присутності найвищих державних достойників. Головний прокуратор Джан Н. Мітчел передав судді Блекмунові номінаційний декрет, підписаний президентом Ніксоном 14-го травня. 14-го травня 1969-го р. Фортас зрезиґнував зі становища судді, бо прийняв гонорар в сумі 20,000 долярів, за який не виконував жадної праці. На заприсяженні не було Президента, і головний суддя Бурбер та суддя Блекмун склали йому візиту в Білому Домі, де були на каві в Президента. По полудні суддя Блекмун вже працював в своєму бюрі, де є велике число залеглостей, бо суд цілий рік працював в неповному складі.

Гаррі А. Блекмун

Бомба в Головній Кватирі нюйоркської поліції поранила 7 осіб і пошкодила один поверх

Ню Йорк. — Невисліджені злочинці підклали часову бомбу на другому поверсі будинку, в якому приміщена Головна Кватира нюйоркської поліції при 240 Сентер вулиці. Це сталося перед 6-ою годиною по полудні, коли в будинку працювали тільки 150 осіб. У вчасніших годинах там буває коло 500 осіб, і коли б динамітова бомба була вибухнула вчасніше, то число людських жертв було б далеко більше. Комісар поліції Говард Р. Лірі перебуває в Західній Німеччині в урядових справах. Його заступник Джан Ф. Волш заявив, що зроблено все можливе, щоб знайти спричинників цього злочину. Агенти ЕфБіАй вже працюють в цьому напрямку. Дуже пошкоджені приміщення на другому поверсі в цьому п'ятиповерховому будинку. Посадник Ліндзі відвідав пошкоджений будинок і сказав, що важко повірити в те, що сталося, і що знаходяться люди, які атакують поліцію, що дбає про те, щоб не було насильства. Між пораненими є один детектив і один робітник, що керує ліфтом. Обидва вони не важко поранені.

Президент Гарварду Пюсі гостро виступив проти екстремістів із Нової Лівиці

Кембрідж, Массачусетс. — Президент Гарвардського Університету Натан Пюсі, промовляючи на закінченні шкільного року в університетській каплиці, гостро виступив проти тих екстремістів в так званій Новій Лівиці, яка складається зі студентів і в частині з членів професорського збору, закидаючи цим лівим елементам, які „хочуть знищити університети для своїх власних цілей" таку саму „ненависницьку техніку", якою 17 років тому послуговувався покійний нині сенатор МекКарті. Президент Пюсі казав, що 17 років тому правий МекКарті виступав проти університету, будучи поза університетом, а тепер ліві екстремісти атакують університет, що в ньому працюють. Пюсі сказав: „З жалем мушу признати, що і деякі професори належать до тих, що хотіли б знищити наші коледжі й універстети". Президент Пюсі покликувався на те, що 17 років тому він обороняв академічні школи проти атак сенатора МекКарті, а тепер мусить це робити проти лівих елементів. Преса пише, що 63-річний президент Гарварду уживав незвичних для нього, клясика, гострих слів в обороні дійсних університетських вольностей.

Інженери і спортовці відбудуть весняну товариську зустріч на „Союзівці"

Кергонксон, Н. Й. — На цій Оселі УНСоюзу, з чарівною весняною природою та чистим гірським повітрям, відбудеться у днях 13 і 14 червня Весняна товариська зустріч членів Товариства Українських Інженерів Америки з родинами, Карпатського Лещетарського Клюбу і Українського Технічного Товариства з Канади. Після реєстрації вранці, розпочнуться тенісові змагання за першість СУСТА-Схід, о 9-й г. По полудні, о 2-й г. дня, відбудеться Конференція ТУІА, доповідатимуть інж. Р. Гавриляк на тему „Український інженер на протязі 1970 років" та інж. Я. Терлецький „Економічні можливості для членів ТУІА". Доповіді закінчиться дискусією та обговоренням актуальних справ. Після спільної вечері о 7-й г., в музично - розваговій програмі візьмуть участь: Христина Дурбак і Лев Майстренко, акомпаніюватиме Марійка Геча, конферансьє — інж. Любомир Калинич, соліст квартету „Амбасадори". Мистецька програма розпочнеться о 9-й вечора, закінчиться забавою з танцями, при звуках оркестри „Союзівки". У неділю, після Богослужень, будуть ще спортові змагання, потім спільний обід і розваги. Члени ТУІА та КЛК повинні замовляти наперед кімнату в Управі „Союзівки": (914) 626-5641.

АКАДЕМІЯ В ПОШАНУ ГЕН. ТАРАСА ЧУПРИНКИ В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен (МЯ). — Український Конґресовий Комітет Відділ Ню Гейвен. Конн., при співпраці Українських Товариств і Організацій, членів УККА, влаштовує в неділю 14 червня Святочну Академію, присвячену 20-літтю з дня геройської смерти Головного Командира УПА, світлої пам'яті ген.-хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки. Академію відкриє голова Відділу УККА д-р Михайло Снігурович, святочну доповідь виголосить д-р Іван Вовчук. В концертовій частині візьмуть участь місцеві мистецькі сили.

В Йорданії бої між військом і партизанами — на короля Гуссейна виконано замах

Бейрут, Ливан. — Із Йорданії наспіли вістки, що у вівторок 9 червня відновились там минулотижневі сутички між державним військом та арабськими партизанами, що мають свій осідок на йорданській території. Ті сутички перетворились у справжню битву з багатьма „фронтами" в різних місцях столиці Амману та на її передмістях. Стрілянина розпочалась — за однією версією — коли вояки регулярної армії обстріляли „джіп" з членами „марксистської" партизанської організації Народний Демократичний Фронт для визволення Палестини. Коли король Гуссейн їхав з своєї підміської віллі до свого палацу в Амли його авто. За радіо-комунікатом проти 34-річного монарха переведено „злочинну нарха переведено злочинну атаку". Король Гуссейн не потерпів. Хоча радіо проголосило негайне перемир'я — бої продовжувалися. Після того проголошено, що командування армії і партизанських організацій створило спільне тіло та що спільні військово-партизанські стежі вислано на місто, щоб припинити всякі сутички та зберігати мир. Є багато вбитих і ранених, але докладного числа не подано. За найпершими коментарями — цей новий вибух ворожнечі між регулярним військом та партизанськими організаціями віддзеркалює довготривале напруження між тими двома прошарками арабського суспільства. Армія і керівні державні кола не вдоволені, що партизансько - терористичні організації перехоплюють ініціятиву у війні проти Ізраїлю та стягають репресії збоку Ізраїлю, звернені проти армії та цивільного населення. Але партизани користуються популярністю, прославлюванні, як безстрашні й безкомпромісові герої.

Совєтський прем'єр Косиґін буцім-то внедовзі відійде

Лондон. — Англійський щоденник „Дейлі Мейл", покликавшись на „вірогідні джерела", приніс вістку, що совєтський прем'єр Алексєй Косиґін, який нездужає і недавно був кілька тижнів у шпиталі, відійде і що на його місце прийде один із віцепрем'єрів — Кирило Мазуров або Димітрій Полянський. Та зміна має буцім-то наступити вже в наступному тижні. З другого боку, французька преса повідомила в минулому тижні, що під час відвідин совєтського міністра закордонних справ Андрея Громика в Парижі устійнено, що літом-осінню цього року приїде з офіційними відвідинами до Франції ціла керівна совєтська „тройка" — Микола Підгорний, Леонід Брежнєв і Алексєй Косиґін. — Зрештою, з відходом Косиґіна нічого сутнього не зміниться, тим паче, що головна фігура в совєтському партійно-державному апараті, перший секретар компартії СССР Леонід Брежнєв залишиться на своєму становищі. Однаково Мазуров, як Полянський, є членами Політбюра КП СССР. Мазуров був прем'єром Білоруської ССР, Полянський був прем'єром Російської ФССР.

Совєтські володарі вірять, що „мільйонові маси" є проти Уряду ЗСА

Москва. — В аналітичному розгляді революційного руху у світі, у статті з 5.000 слів московська „Правда" твердить, що „Уряд З'єднаних Стейтів ніколи ще перед тим не стояв в обличчі таких бурхливих масових протестів мільйонових мас проти його політики". „Поважний поділ стався також всередині керівних американських кіл, бо багато впливових репрезентантів стурбовані авантюрницькими діями Уряду". „Правда" вбачає в ЗСА „головну загрозу для справ миру, волі і безпеки", але водночас твердить, що внутрішній заколот в Америці та спротив зовнішнього світу проти „авантюрницької" політики Америки послабив її впливи в Західній Европі та в Південній Америці. Зате вперше „Правда" не ластється проти німецьких „реваншистів", а, навпаки, говорить про зріст „реалістичних і прогресивних сил" в Західній Німеччині.

Проф. д-р Юрій Бойко на відвідинах у ЗСА і Канаді

Ню Йорк. — Минулого тижня, в четвер 4-го червня, прилетів з Мюнхену до Ню Йорку на відвідини в ЗСА і Канаді відомий український науковець та суспільно-громадський діяч проф. д-р Юрій Бойко, відомий в Ню Йорку також із своєї блискучої доповіді на першому Світовому Конґресі Вільних Українців. Проф. Бойко приїхав на запрошення до участи в річному з'їзді канадських славістів і україністів, що має відбутися з кінцем цього тижня, в днях 13 і 14 червня, у Вінніпеґу та на якому проф. Бойко виголосить доповідь на тему: „До методологічних проблем порівняльного слов'янознавства". На другий день після свого приїзду, в п'ятницю 5-го червня, проф. д-р Ю. Бойко був гостем на засіданні Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки і там висловив свій погляд на теперішню ситуацію в світі та положення і ролю українців, закликаючи до ініціятиви для мобілізації інтелектуальних сил і зусиль до боротьби проти комунізму. В понеділок, 8-го червня, проф. д-р Юрій Бойко, в товаристві проф. Василя Лучкова з Рокленд Комюніти Коледжу, відвідав головну канцелярію Українського Народного Союзу і „Свободу" та мав зустріч і розмови з поодинокими екзекутивними урядовцями і редакторами, обмінюючись поглядами на актуальні міжнародні й українські справи. Раніше проф. Бойко відвідав Український Православний Осередок у Бавнд Бруку, а в Українській Вільній Академії Наук в Ню Йорку доповідав про поезію Вінграновського. Після з'їзду у Вінніпеґу, проф. д-р Ю. Бойко відвідає ряд українських громад в Канаді і ЗСА та матиме доповіді в українських установах.

Проф. д-р Юрій Бойко

ЛЮБОМИР ГАЙДА, ОРЕСТ СУБТЕЛЬНИЙ І ЮРІЙ ГРАБОВИЧ ПЕРШІ ДОКТОРАНТИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ. ВІДВІДИНИ ПРОФ. ЗІЛИНСЬКОГО ВІДЛОЖЕНІ

Кембридж. — Інформаційний Листок Українських Студій в Гарварді в травневому виданні подає, що перші три студенти: Любомир Гайда, Орест Субтельний і Юрій Грабович з кінцем травня з блискучим успіхом оклали свої докторські іспити з українських студій і тепер починають приготовляти свої докторські диготовляти свої докторські дисертації. Це перші три студенти, що склали такі іспити з українських студій та які, після оборони своїх дисертацій, будуть промовані на докторів філософії з цих студій. Студійним дорадником і головою Іспитової Ради для Л. Гайди і О. Субтельного був проф. д-р Омелян Пріцак, а для Ю. Грабовича проф. д-р Віктор Вайнтрауб. В повідомленні сказано, що ці перші випускники українських студій в Гарварді добре кваліфіковані на те, щоб у майбутньому зайняти пости викладачів української мови, літератури чи історії в Гарварді. Подробиці цих перших докторських іспитів з українських студій в Гарварді, які основні інформації про цих студентів та їх фотознімки будуть надруковані в найближчому числі англомовного „Українського Тижневика".

Відвідини проф. Зілинського відложені

Як уже свого часу інформовано, Гарвардський Університет був запросив відомого українського науковця з Праги, проф. д-ра Ореста Зілинського, члена Чеської Академії Наук, на головного викладача української літератури в Гарварді в академічному році 1970-71. „Інформаційний Листок" тепер подає, що проф. Горас Лант, голова департаменту слов'янських мов і літератур та член Гарвадського Комітету для українських студій, одержав листа від професора Матгавзера з Чеської Академії із повідомленням, що проф. Зілинський не зможе в цьому академічному році скористати із запрошення Гарварду з уваги на його обов'язки в Чеській Академії.

Поширення бібліотеки і кількості видань

Кембридж, Масс. — "Harvard University Gazette" в числі з 29 травня 1970 р. помістила інформацію про поширення праці Катедри Українознавства при Гарвардському Університеті. Комітет Українських Студій — сказано в цьому виданні — звернувся із закликом надсилати для бібліотеки періодичні й серійні видання з 19 й початку 20 століття, публіковані в Україні. Тепер ця бібліотека нараховує вже кругло 10,000 томів, в тому понад тисячу назв серійних друків. З 1968 р. Університет допомагає упорядковувати українську бібліотеку, зокрема робить мікрофільми. (Закінчення на стор 3-ій)

На Українському Католицькому Університеті в Римі відбуваються студійні курси

Рим. — Згідно з постановою Архиєпископського Конституційного Синоду Помісної Української Католицької Церкви, мають бути урухомлені на Університеті в Римі періодичні курси з обсягу української християнської та підготови кандидатів, духопідготовки кандидатів, духовних та світських, до праці в Українській Помісній Церкві, як найбільшій Східній Католицькій Церкві. Виконуючи це, в днях від 25 травня до 7 липня ц. р. відбувається перша сесія цих студійних курсів в приміщеннях УКУніверситету в Римі. Викладачами на цих курсах є духовні та світські науковці з усіх країн українського поселення. До праці на цих курсах прилетіли з Америки проф. Микола Чубатий, проф. Василь Лев та проф. Василь Ленцик.

Ця перша Студійна Сесія виробить постійну практику відбування таких курсів, які так дуже потрібні для збереження і росту нашої Церкви та спільноти. Після закінчення Студійних Сесій в Римі згадані професори запрошені викладати на літніх курсах Українського Вільного Університету в Мюнхені.

„Криниця для спраглих" — нова антологія української прози в перекладі й упорядкуванні Анни-Галі Горбач

Штуттґарт, Зах. Німеччина. — У книжковій серії Духові Зустрічі, що її видає місцевий Інститут для закордонних взаємин і яка появляється у німецькому видавництві Горста Ердманна в Тюбінґені і в Базелі, вийшла під назвою „Криниця для спраглих ("Ein Brunnen für Durstige") великим 411-сторінковим томом антологія української прози в упорядкуванні й перекладах відомої української перекладачки і письменниці Анни-Галі Горбач. В антології зібрані переклади 28 оповідань двадцять і трьох українських, здебільшого клясичних і сучасних підсовєтських письменників. Включені в антологію твори таких авторів: В. Винниченка (Таємність), Ю. Яновського (Подвійне коло), М. Хвильового (Солонський Яр), В. Підмогильного (Іван Босий), С. Васильченка (Приблуда), В. Стефаника (Земля), М. Черемшини (За мачуху молоденьку), Ю. Смолича (Серце красуні), О. Довженка (Зачарована Десна), Л. Первомайського (Модель — уривок з „Дикого меду"), О. Гончаря (Мамайчуки — уривок із „Тронки"), П. Загребельного (Роса — з „Доброго диявола"), І. Чендея (Чайки летять на схід), Ю. Збанацького (Максимові штани), Григорія Тютюнника (Голова сільради — уривок з „Виру"), В. Симоненка (Весілля Опанаса Крокви), Р. Іваничука (Гора), В. Шевчука (Батько задумав садити сад ...; Міст у ..; Атіла і Сірий), Є. Гуцала (Провесень; Кригохід; Сумерк), І. Драча (Криниця для спраглих — уривок), Л. Костенко (Будь щасливий, Стасю; Візит у пані Ванди), В. Дрозда (Самітний герой — уривок з „Катастрофи"), і Григора Тютюнника (В сутінки...). Попереджена антологія „Криниця для спраглих" передмовою ген. секретаря Інституту для закордонних взаємин д-ра М. Регса і статтею Анни-Галі Горбач про українську літературу. Наприкінці подані біобібліографічні довідки про репрезентованих в антології авторів, список джерел та словничок деяких термінів і слів.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Довір'я до проводу

Ствердивши, що після проголошення про збройну інтервенцію в Камбоджі він опинився під „безпрецедентною навалою критики", і признавши, що „багато американців глибоко стурбовані", президент Ніксон подякував у своїй промові до народу 3 червня ц. р. „мільйонам американців, які підтримали мене тоді і які підтримують мене у наших заходах осягнути справедливий мир". Це звернення президента Ніксона важливіше за наведені ним конкретні успіхи, що їх здобули війська в Камбоджі. Бо воно стосується найтривкішої підстави, на якій може існувати й діяти не тільки теперішній Уряд в Америці, але взагалі кожна влада і кожний провід: довір'я до нього.

Коли будь - яка організація вибирає свій провід більшістю голосів, як це водиться за демократичним принципом, вона тим самим висловлює своє довір'я обраним людям. Це тим паче стосується президента демократичної держави, обраного більшістю народу. Але демократія не може існувати без опозиції. Ідеться тільки про те, щоб опозиція була льояльною, себто обмежувалася конструктивною критикою і не підважувала основ, на яких спирається державна влада. Таким підважуванням основ існуючого державного правопорядку є послаблювання довір'я до обраного народом Президента, що його конституційним і звичаєвим правом є дібрати собі співробітників і дорадників, членів Уряду та асистентів і вирішувати державні справи згідно з найкращим розумінням добра країни. Треба мати довір'я до його мудрости і чесности, до його знання справи і його вмілости витягати висновки з усіх чинників, з яких складається кожночасна актуальна ситуація.

Брак повного довір'я до свого проводу не раз давав в історії України жалюгідні наслідки. Цей неґативний прояв нескристалізованої ще колись нашої державно - політичної зрілости і браку державно - політичного досвіду, мабуть, належить уже до минулого. Наші люди, мабуть, уже зрозуміли, що ніколи ніякий провід не всилі всіх задовольнити. Можна його критикувати, але треба йому довіряти.

Коли през. Ніксон дякував мільйонам тих, які йому довіряли й довіряють, то між ними були власне й американські українці.

Брат братові

З України дійшли тривожні вісті, що весняний вилив Дністра і його допливів учинив широкі спустошення і завдав великої шкоди десяткам тисяч наших братів і сестер у залитих повінню районах.

Стихійні нещастя в Україні не новина. А втім, вони трапляються по цілому світі, бувають вони і в Америці. Поважна частина тих соток мільйонів долярів, що їх кожного року збирає з пожертв громадян Американський Червоний Хрест, призначена на рятунок та допомогу тим, що впали жертвою повені.

В історії українців в Америці записано одну з найсвітліших сторінок саме їх найживішим і найщедрішим відгуком на заклики односільчан і різних комітетів зі „старого краю" для допомоги потерпілим від повені. Вистачить переглянути річники „Свободи", в яких цілі сторінки задруковані іменами тих, що склали свої пожертви „на поводян".

Немає сумніву, що незрівняно більший відгомін був би сьогодні, якби тільки була можливість поводянам допомогти. Найширший відгомін серед українців в Америці і Канаді на допомогу потерпілим від землетрусу братам в Юґославії дає уявлення про можливості відгомону на заклики допомогти жертвам повені в Україні.

Приклад з Юґославією свідчить також про те, що коли потрібно допомоги, то брат допомагає братові без уваги на різниці в політичних чи інших переконаннях. Це діється в цілому світі. Гуманітарність ушляхетнює людей і народи.Допомога ушляхетнює однаково тих, що її одержують, як і тих, що її дають. І ця допомога в сучасних обставинах чи не єдиний по цей і по той бік океану „контакт", проти якого ніхто не повинен мати будь-яких застережень.

Ми маємо нашу харитативну централю, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет без жадного політичного чи будь - якого іншого партійного забарвлення. Цей Комітет блискучо вив'язався вже не з одної допомогової акції, включно з останньою для братів у Юґославії. Наш ЗУАДК повинен тепер виявити всі можливості для допомоги поводянам в Україні. Його ж гаслом є „Брат братові", а пошкодовані внаслідок повені в Україні це кість від кости і кров від крови наші рідні брати.

З ВОЛІ ВСЕМОГУЧОГО БОГА...

Слово Архимандрита Марка під час Наречення в сан Єпископа УПЦ в ЗСА 31-го травня 1970 р.

Ваше Блаженство, Блаженніший Владико Митрополите!

Ваше Високопреосвященство, В и с окопреосвященніший Владико Архиєпископе!

З волі Всемогучого Бога Ви, Богомудрі Архипастирі, зволили покликати мене недостойного до високого служіння Богові, Церкві і Українському Народові в сані єпископа. У глибокому зворушенні і з тремтінням, я підкоряюсь цьому покликанню, готовий самовіддано трудитись у Христовому Винограднику Рідної Церкви, Святої Матері нашого Українського Народу.

Свідомий своєї недостойности, повторюю молитву зі Святої Літургії, яка завжди мене зворушує: „Молю Тебе, Єдиного Милосердного і Ласкавого, зглянься на мене грішного і нікчемного раба Твого і очисти мою душу й серце від сумління лукавого, і силою Святого Твого Духа учини мене гідним стати перед Твоїм Святим Престолом... До Тебе приходжу, схиливши голову мою, і Тобі молюся: не відвертай Лиця Твого від мене і не виключай мене із слуг Твоїх".

Як завжди, так тим більше сьогодні думками й споминами лину до хати, в якій я народився. Мої покійні родичі — Михайло і Марія — мріяли про те, щоб я став на службу Богові, як священик. У нашій родині між святими іконами була одна Почаївської Богородиці. Мій покійний батько навчав нас: „Це наша Свята Небесна Заступниця, Мати нашого народу". До неї ми всією родиною молились і молитву нашу закінчували словами: „Пресвятая Богородице, спаси нас!" Тією святою іконою Богоматері мої родичі благословили мене, коли випроваджували в далеку дорогу до Америки. В часи тяжких переживань Божа Мати покривала мене святим своїм Покровом.

Я залишив Рідний Край і родину після вишколу в тамтешніх середніх школах. В Америці я вивчав богословські науки в тутешніх семінаріях — не наших, а чужих. 28 липня 1919 р. був висвячений покійним Єпископом Никитою Будкою в Канаді. Два роки служив у Греко - Католицькій Церкві.

Коли ж з Рідного Краю наспіли відомості про те, що там постала Українська Держава, яка, на жаль, не могла встоятись, коли після її упадку відродилась Українська Автокефальна Православна Церква, я приєднався до ще молодої в ті часи Української Православної Церкви, що створилась посеред галицьких українців на американській землі. Мене покликали бути редактором її органу „Дніпра" і секретарем її Консисторії. З доручення Консисторії я звернувся разом з покійним Отцем Протоієреєм Володимиром Каськовим до св. пам. Митрополита Василя Липківського і Всеукраїнської Православної Церковної Ради з проханням призначити для нашої Церкви Єпископа. Господь допоміг, і в лютім 1924 р. ми привітали Високопреосвященнішого Архиєпископа Іоана, теперішнього Митрополита нашої Церкви.

Ви, Дорогі Архипастирі, знаєте, що я прудкий і нерозважний, робив не раз всякі помилки, які Ви мені великодушно простили. Я глибоко вдячний Вам за Вашу доброту і помилування.

Сьогодні наша Свята Українська Православна Церква в З'єднаних Стейтах Америки під Вашим проводом пригорнула під свій прапор дітей всієї України, зросла в силу і великі надбання. Вірю, що Господь приведе до Неї всіх православних українців, які із-за різних причин стоять осторонь, хоч визнають Святу Православну Віру. Для цієї ідеї я готовий самовіддано трудитись, як Ваш помічник, до кінця свого життя.

У довіреній мені парафії св. вмч. Димитрія я працюю вже тридцять восьмий рік, і вона, дяка Богові, розвивається і кріпко держиться Св. Православної Віри. Її надбання під моральним і матеріяльним оглядом найкраще свідчать про її життєздатність.

Всемогучому Г о с подеві приношу подяку, що в цій церкві я прийняв чернецтво в приявності Владики Мстислава, а сьогодні від Вашого Блаженства і Вашого Високопреосвященства приймаю з вдячністю наречення в сан єпископа.

Уповаючи на заступництво Пресвятої Богородиці, молюсь так, як мене навчили мої побожні родичі: „Пресвятая Богородице, спаси мене"! До неї приношу молитву, зложену нашим національним пророком Тарасом Шевченком:

Все упованіє моє
На Тебе, мій пресвітлий раю
На милосердіє Твоє;
Все упованіє моє
На Тебе, Мати, возлагаю,
Святая сило всіх святих,
Пренепорочная, благая...
Молю, ридаючи, пошли,
Подай душі убогій силу,
Щоб огненно заговорила,
Щоб слово
пламенем взялось,
Щоб людям серце розтопило,
І на Україну понеслось,
І на Україні святилось
Те слово — Божеє кадило,
Кадило істини!

У вірі, щоб служити Богові, належить служити рідному народові, молюсь, щоб Господь допоміг мені цю службу виконувати за словом другого нашого генія Івана Франка:

Ох, загніздись
на дні душі моєї,
Важкая думо!
Сильними кліщами
Стискай те серце,
якщо б від твоєї
Схибнув я стежки.
Ночами і днями
Шепчи над вухом:
„Ти слуга нещасних!
Працюй для них
словами і руками —
Без бажань власних,
без вдоволень власних!

Я — син Матері України і пастир Української Православної Церкви, Святої Матері Українського Народу. До одної і другої відношу слова замученого тяжким ворогом поета Василя Симоненка:

Я з Твоїм іменем вмираю
І в Твоєму імені живу...

В глибокому смиренні прошу Вас, Дорогі Архипастирі, благословіть мене недостойного на подвиг і моліть Господа, щоб допоміг мені гідно і вірно служити Йому, нашій Святій Церкві і нашому побожному Українському Народові!

Смиренний
Архимандрит Марко

Д-р Степан Ворох

НАША ЦЕРКВА Й МИ

(1)

Минуло сім місяців, як відбувся Синод Українських Католицьких Владик у Римі. Велика й історична подія. Українська Католицька Громада в цілому світі роками очікувала цієї благодатньої хвилини. Тисячі вірних з усіх кінців світу прибули до Риму, щоб взяти участь в урочистостях посвячення Собору св. Софії, здвигненої задумами Верховного Архиєпископа, із пожертв його пастви в розсіянні.

Ще ніколи Вічне Місто не гостило у себе такої великої кількости українських паломників, як це було в пам'ятні дні 27 і 28 вересня 1969 року. Понад чотири тисячі прочан прибули до Риму, щоб засвідчити перед Богом і цілим світом, що вони незламні у своїй вірі в Христа і дати доказ відданости своєму церковному проводові, на чолі якого стоїть Первоієрарх Української Католицької Церкви, Їх Блаженство Верховний Архиєпископ Кардинал Кир Иосиф.

Були це незабутні, радісні хвилини. Всі Українські Католицькі Владики, в центрі християнського світу, благословили український храм Божої Премудрости, який стане місцем прощ на прийдешні віки.

Первоієрарх Помісної Української Католицької Церкви, Верховний Архиєпископ, репрезентуючи страдальну, нищену, але непереможну Українську К а т олицьку Церкву на рідних землях, лучив наш терплячий нарід з нами —— його рідними дітьми, розсіяними по всьому світі. Перед очима прочан постала небуденна картина: довкруги престолу Храму Божої Премудрости засіли всі наші Владики; посередині, на патріяршому місці, Голова Помісної Української Католицької Церкви, Верховний Архиєпископ, Блаженніший Кир Иосиф.

Якщо б ця велична картина перетворилась у діючий духовий моноліт, в діючий український духовий провід, нехай навіть меншої вітки нашого народу, ми стали б силою, і з нами й сильні цього світу мусіли б числитися. Питання це і бажання цього раз-у-раз проходило через уми кожного, хто був там присутній і бачив цю незабутню, величну картину.

Серця билися сильнішим ритмом, і з тисячі грудей згромадженого Божого люду наприкінці торжеств понеслася до Всевишнього молитва „Боже, нам єдність подай".

І настала довгоочікувана хвилина. Після урочистого посвячення Собору промовив до народу Верховний Архиєпископ: „У понеділок 29 вересня о 9-ій годині ранку почне свої наради Синод Єпископів нашої Церкви".

Бурхливі оплески, оклики „Слава" зустріли радісне оповіщення. Народ діждався того, за що так гаряче молився і чого, з вірою й надією, очікував роками.

У понеділок 29 вересня 1969 року наші Владики почали вписувати світлі сторінки в історію нашої Церкви й народу. Затріюмфував незламний українських дух, затріюмфувала українська людина, затріюмфувала єдність у нашій Церкві по всьому світу. Одна Помісна Українська Католицька Церква, єдиний її духовий провід —— Синод Українських Католицьких Єпископів із Блаженнішим В е р ховним Архиєпископом Кардиналом Кир Иосифом на чолі.

Благословив це святе діло Намісник Христа, прибувши до Собору св. Софії з мощами св. Климентія Папи, Святіший Отець, Папа Павло VI. Пригадалися тоді його знаменні слова з-перед кількох літ: „Маєте лідера, ідіть за ним". — І ми пішли за ним; єпископи, священики й вірні. Може ще хтось спізнився, не додержав кроку. Та це нічого, колона вирівняється, бо за тим лідером упевнено й без вагання крокує ввесь український католицький люд, а залишитись позаду — значить відділитись від своїх раз назавжди.

В останніх кількох роках українці католики в цілому світі давали багато доказів, що їхнім найбільшим бажанням є єдність Української Католицької Церкви в діяспорі і нерозривність Дочерніх Церков із Матірною Церквою. Вірні Української Католицької Церкви багато разів доказували свою відданість Апостольському Престолові і одночасно виявляли непохитне бажання мати один, свій рідний провід у своїй Церкві — Синод Єпископів із Патріярхом на чолі. Ці бажання вони недвозначно виявляли під час тріюмфальних відвідин Верховного Архиєпископа 1968 р. по всіх місцях нашого поселення, як теж тисячними масами прочан до Риму на посвячення Собору св. Софії.

Важко повірити, щоб хтонебудь з українців католиків не бажав піддержати великі ідеї Української Католицької Церкви, її об'єднання в цілому світі та її структурального завершення Українським Католицьким Патріярхатом. Це ж ясна ціль — зміцнення нашої Церкви в її структурі й зміцнення організованости її живої субстанції — мирян.

Важливість питання створення Українського Католицького Патріярхату, що його підніс на Другому Ватиканському Соборі Первоієрарх Верховний Архиєпископ Кардинал Кир Иосиф, стає все більше очевидною й набирає ще більшого значення для нас і всього християнства якраз тепер, коли безбожницький окупант у найжорстокіший спосіб винищує всякі прояви життєвости Української Католицької Церкви в Україні.

У відповідь на це, ми, вільні українці у вільному світі, мусимо докласти всіх сил, щоб наша Церква в діяспорі стала сильною, бо перед нею завдання зберегти наші покоління при собі і свята місія відновлення її на рідних землях у будуччині.

Повне об'єднання в своїй рідній Церкві, проводжене Синодом Єпископів і його Головою Верховним Архиєпископом Кардиналом Кир Иосифом Сліпим, запевнить наш ріст і створить тривкі підвалини для нашого життя тепер і на будуче. Вона задержить нас, як виразно означену етнічну групу в діяспорі з виразно означеними цілями для добра нашої страдальної Церкви й народу.

Москва й Варшава, наші відвічні вороги, вживають найбільш рафінованих методів, щоб знищити наш народ на рідних землях і наше свідоме суспільство на еміґрації. Тільки наші Церкви, плекаючи український дух і задержуючи українські традиції, зможуть врятувати нас від загибелі на далеке майбутнє.

Значення У к р аїнського Католицького Патріярхату для Української Церкви й народу добре розуміють діячі московської Патріярхії і примас Польщі, Кардинал Вишинський. Немає сумніву, що вони з державно - політичної, а не з релігійної рації, протиставляться створенню Українського Католицького Патріярхату. Тому неймовірним видається,щоб хтонебудь з українців католиків бажав стати плече-обплече з цими архіворогами Української Церкви і народу і боровся проти свого власного Патріярхату. Жадні маленькі юрисдикційні розбіжності не можуть блькувати великого діла. Бог дав нам розум на те, щоб усі проблеми логічно аналізувати й услід за тим раціонально заключувати.

Синод наших єпископів прийняв конституцію Помісної Української Католицької Церкви і цим актом встановив її самоуправу по всій земній кулі, відповідальну тільки перед головою Вселенської Церкви Папою Римським, як найвищим учителем Христової Віри й християнської моралі. Цей акт буде не тільки історичним документом, але, впроваджений у дію, він матиме дійсне життьове значення. Застосування конституції помісности Української Католицької Церкви в житті, виконання постанов Синоду залежатиме виключно від наших Владик, від їхнього зрозуміння ситуації, в якій перебуває наша Церква в краю й на еміґрації, від їхнього відчуття відповідальности за долю нашої Церкви перед Богом, народом і історією.

Одначе ми, миряни, не сміємо забувати про те, що успішність цього залежатиме також від нашої постави, від нашого зрозуміння ваги великої справи та від нашої всесторонньої п і д держки Верховного Архиєпископа і його Синоду Єпископів.

У змаганні за Український Католицький Патріярхат, здається, зникли всі внутрішні перешкоди. Тепер уже можна б тільки радіти. Та радіти замало. Українська католицька громада в діяспорі, а головно в ЗСА, мусить почати позитивну, скажімо собі зразу, важку, довготривалу, але сильну акцію. В кожній громаді мусимо організувати всіх людей, свідомих великої цілі, людей, готових до сталих пожертв. Пожертви для Фонду Верховного Архиєпископа, Голови Синоду Українських Католицьких Єпископів, пожертви для Церкви в потребі. Нехай ці пожертви будуть від декого й невеликі, але нехай вони будуть безперервні, сталі.

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО ПРИВІТАННЯ 27-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

Мені було дуже приємно прочитати в „Свободі" з 26-го травня ц. р. звіт із закінчення Конвенції УНС в Клівленді. Я тішуся тією важливою роботою, яку Конвенція зробила. Проте, одне місце в Привітаннях і Постановах Конвенції мене поважно збентежило.

Вітаючи Ієрархії Церков, Конвенція також вітає „Проводи наших Євангельсько-Баптистських Церков і церковних згромаджень". Тому, що українські баптисти під цю пору в Північній Америці звуть свої об'єднання Євангельсько - Баптистськими, виглядало б на те, що Конвенція вітає тільки українських баптистів, в той час, коли між українськими протестантами є кілька віровизнань, як реформовані або пресвітеріяни, євангельські християни п'ятидесятники й інші. Я не думаю, що тут свідомо оминулося українських євангеликів інших віровизнань. Виразніше було б, коли б було написано „Євангельських і Баптистських Об'єднань чи Церков", викинувши риску, або просто різних українських євангельських об'єднань чи Церков.

Паст. В. Боровський
Дітройт

ПРО ЛЕМКІВ І ГУЦУЛІВ

У „Свободі" з 26-го травня ц. р. появилася стаття О. Татомира п. н. „Авангард Бойківщини".

Пишучи про реґіональний рух, Автор зауважує, що вже раніше стали відомі українському громадянству гуцули і значно пізніше лемки.

Таке твердження далеке від правди. Адже ще в 1936 році почала свою працю в Америці Організація Оборони Лемківщини, яка й надалі продовжує свою діяльність.

М. Дупляк
Сиракюзи

ЕКСПОРТ ЗСА В КВІТНІ 1970 РОКУ

В квітні цього року, як повідомляє Департамент Торгівлі. В квітні ц. р. надвишка експорту над імпортом становила 202.2 мільйона, а в березні вона виносила тільки 165.4 мільйона. В перших чотирьох місяцях ц. р. експорт перевищував імпорт на 800 мільйонів долярів, або на 2.4 більйона в річному відношенні. Експорт був на 11 відсотків більший від імпорту в цілому 1969-му році. Експорт в квітні ц. р. становив 3,449,700.000 долярів, а імпорт в тому самому місяці — 3,247,500,000.

Михайло Івасівка-Лицук

ДЕЩО ПРО СТЕБНИК І СТЕБНИЧАН

(2)

Нашому парохові-патріотові довелося зазнати багато шикан і переслідувань від польської адміністрації. Місцеве польське староство в Дрогобичі ніяк не хотіло дозволити на побудову Народного Дому в Стебнику. Отець декан мав з тим дуже багато тяганини, їздив навіть в цій справі до Варшави, до міністерства, а таки дозвіл привіз!

Ще кілька слів про міжнаціональні відносини в Стебнику. Розуміється, під час польської окупації поляки докладали всіх зусиль, щоб село ополячити. Директором копальні був інж. Грохольський, потім інж. Шилава, очевидно, поляки. Керівні пости в адміністрації займали переважно спольщені чехи. Як пам'ятка по небіжці-Австрії залишився ще один чех, капельмайстер фабричної оркестри, що давала концерти в парку, весняною порою, грала на урядових парадах 3-го травня. В Стебнику був так званий „Звйонзек Гурнічи", щось на зразок профспілки чи робітничої юнії. Членами цієї спілки були переважно поляки соціялістичних переконань, а також українці лівого крила з просовєтськими симпатіями. Це були часи так званої „українізації" в Україні і ліві впливи ширилися також у Західній Україні, у такій чи іншій формі. „Звйонзек" старався впливати також на нашу гімназійну молодь. Часто запрошували на свої збори деяких учнів, щоб їм, мовляв, посекретарювали, очевидно, за заплатою. Деякі бідніші учні ловилися на таку вудочку. Пригадую, весною 1925 року учні стебницької гімназії маршували в поході під час робітничого свята 1-го травня... До речі, польська поліція розігнала цей похід, побила багато робітників, а лідерів свята арештувала.

В тому часі в гімназії вчилася не тільки українська молодь Стебника й околиці, але також й поляки, німці і жиди. Гімназія не мала права прилюдности і тому треба було робити кінцевий річний іспит в гімназії в Стрию. Не знаю, з яких причин стебницьку гімназію зліквідовано в 1929 році. Багато учнів перейшло тоді до гімназій в Стрию, Дрогобичі, дехто до Львова, а чимало талановитої молоді бідніших батьків мусіли залишитись вдома, не маючи матеріяльних засобів на дальшу науку. Проте, вони стали потім добрими працівниками на громадській та організаційній роботі.

Тепер трохи статистичних даних, очевидно неповних, бо пишу „з пам'яті". У Стебнику були (крім гімназії) 2 народні 7-клясові школи, одна польська, друга з „руським єнзикем викладовим" (українська). В шкільництві працювало коло 20 учителів, з того тільки 6 українців. Була церква, костел, 2 синагоги, поштовий уряд, т. зв. „Каса Хворих", залізнича станція та один кінотеатр. Було 10 крамниць жидівських, 8 польських, 2 приватні українські та одна кооператива. Був один годинникар-жид, 2 фризієри, 4 ресторани (2 польські, два німецькі), 8 т. зв. трафік з тютюном і цигарками (6 польських, 2 українські), 3 жидівські м'ясні крамниці, 2 українські, одна польська.

Як уже попередньо згадано, Стебник не спромігся видати багато інтеліґенції, як за австрійських часів, так і за польських. До вибуху другої світової війни він видав лише двох правників, чотирьох фармацевтів, трьох інженерів, 8 техніків з технічною школою, двох з гірничою в Бохні. Зате численніші були лави ремісництва — столярів, слюсарів, дентистичних техніків, ковалів, м'ясарів, огородників, шевців, кравців тощо.

При цій нагоді хочу відмітити ще одну форму заробкування, що її управляло передусім зубожіле й безробітне населення Стебника. Це були приватні і нелеґальні, очевидно, „фабрики" соли кустарного типу: стебничани майстрували собі з бляхи великі посудинизбірники, наливали туди соляну воду з джерел (яких не бракувало) і виварювали сіль домашнім, сказати б, способом. Одні варили, другі скуповували і розвозили по гірських селах, де продавали по конкуренційній ціні до „монопольної". Звичайно, поліція слідкувала за такими конкурентами і, вислідивши „фабрику", нищила все її устаткування, а „продуцентів" саджала в тюрму за підривання монополю.

II.

В другій частині свого нарису хочу коротко спинитися над політичними умовинами, що склалися в ті часи, під польською окупацією, в Стебнику. Я вже зазначував, що національна свідомість була тут слаба, вона зростала щойно тоді, коли в селі постала українська приватна гімназія. Перевага робінчого елементу, переважно польського і чужинного походження, пролетаризація українського населення, — створили умовини, в яких національному рухові важко було розвиватися.

Іншу проблему творили впливи лівих, соціялістичних і комуністичних організацій на наше робітництво, на нашу молодь. Фактично, до 1930-го року в Стебнику ніхто не чував, наприклад, про ОУН; зате існували лівацькі організації, які підривали націоналістичні прояви організаційної роботи. Я вже згадував, що в Стебнику було багато молоді, що мала нижчу і середню освіту, але, на жаль, вона попала в більшості під впливи лівих, або взагалі сторонила від зорганізованого життя. Було в нас, наприклад, таке гімнастичне товариство „Сокіл", що мало коло 200 членів молоді від 17 до 21-го року життя, але провід цього товариства складався з лівих елементів, так званого сіль-робівського напрямку.

На мою думку, вина тут лежала потрохи і по стороні батьків народу. Коли в нас основували гімназію, треба було обов'язково зразу зорганізувати Пласт. В Пласті „ріс новий люд", а в Стебнику не було когось такого, хто був би про це подумав у тому часі. В Стебнику було тоді дослівно двоє пластунів, між ними автор цих рядків. При читальні „Рідної Школи" працював мішаний хор і в ньому було чимало свідомішої молоді. Весною 1930-го року я зустрівся з кількома моїми колеґами, членами цього хору, і запитав їх, чи вони не хотіли б вступити до Пласту. Для „пропаґанди" я примаршував з трускавецьким куренем, у повному виряді, до Стебника, щоб зробити на хлопців враження та викликати бажання бути в однострої, що кожного хлопця манить (а принаймні тоді манило).

(Далі буде)

Українські і українсько-американські комбатанти влаштовують Зеленосвяточні Поминки по Борцях за Волю України

Ню Йорк, Н. И. — Координаційний Комітет Українських і Українсько-Американських Комбатантських Організацій міста Ню Йорку, який об'єднює всі без вийнятку діючі на терені тутешньої метрополії українські комбатантські та українсько-американські (з Армії ЗСА) ветеранські організації, влаштовує, як у минулих роках так і в цьому році у Зелену Неділю 14 червня 1970 р. біля Могили-Пам'ятника на оселі „Верховина" у Глен Спей, Н. И, традиційні Зеленосвяточні Поминки по полеглих і померлих борцях за волю України. Поминки почнуться Службами Божами обох українських віровизнань, а саме о год. 10-ій ранку почнеться православна, а о год. 11-ій ранку українська католицька св. Літургія. Після Богослужби в українсько-католицькій церкві св. Володимира відбудеться тамже урочисте посвячення прапора названого Координаційного Комітету. Після цього сформується похід, що перемаршує до Могили-Пам'ятника, де відбудеться спільна Панахида за поляглих за волю України. З черги виголосять промови: ген. Аркадій Валійський, заступник керівника ресорту військових справ уряду УНР в екзиль та представник українсько-американських ветеранів Армії ЗСА. Представники організацій зложать вінки на Могилі-Пам'ятнику. Співатиме хор комбатантів з Нюарку під оружою Осипа Рейнаровича. Це святкування проходитиме під знаком 50-ти річчя Першого Зимового Походу Армії УНР та 20-річчя геройської смерти ген.-хор. Тараса Чупринки, головного командира УПА.

Господарем свята буде Координаційний Комітет українських і українсько-американських організацій Ню Йорку. Свято відкриє голова Комітету д-р Семен Федюк, а головним впорядником буде сот. д-р Іван Козак.

Д-Р МАРГАРЕТ МІД ПЕРЕСТЕРІГАЄ американських матерів, щоб не лишали своїх дітей у віці до 6-ох років без своєї опіки на те, щоб могти цілий день працювати. Ця відома спеціялістка від виховання дітей твердить, що залишені матерями діти в різних інституціях дістають дуже добру фізичну опіку, але вони там занедужують, а деколи навіть вмирають, позбавлені материнської опіки. Д-р Мід знає, що деякі матері змушені працювати, але вона знає і те, що численні мами працюють для „самовдоволення". Вона радить, щоб мати грудьми кормили своїх немовлят навіть тоді, коли мати мусить працювати в недалекій фабриці або в бюрі. Бабці й дідусі повинні тут помагати при опіці над їхніми внуками.

Ігор Раковський

СЛОВО ВІД ҐРАДУАНТІВ

(Виголошене 23 травня 1970 на Зустрічі ґрадуантів в УНДомі в Ню Йорку)

Це вже майже традиція, що на таких імпрезах, як ця, промовець говорить легкі жарти і пробує розважати людей. Але я маю щось серйозне сказати, що відноситься до всіх присутніх — і до родичів і до ґрадуантів. Я не буду довго говорити.

Недавно одного вечора я дивився на комунікат в телевізії і бачив, як велика група молодих кидала пляшки і камені на вояків Національної Ґвардії. Кілька хвилин пізніше були пострілли, і лежали чотири трупи на університетськім кемпусі в Огайо.

Кілька днів пізніше я бачив на телевізії, як будівельні робітники билися зі студентами тут в Ню Йорку, і поліція не була в силі їх розділити ані стримати.

Я дивився на ці нещасні події і почав думати: „Я кінчаю в червні гайскул і йду на дальші студії до університету". Я собі подумав: „Чи це мене чекає? Чи постійні бійки і заворушення будуть частиною моєї едукації? Виглядає, що так. Чи нам це подобається, чи ні, мусимо вчитися в тяжких і неспокійних обставинах".

Я б хотів звернутися до родичів і всіх старших, тут присутніх.

Ви журитеся про ваших дітей, які ідуть до коледжів цього року. Ви не знаєте, чого сповідатися, чи, може, і ваші діти також будуть охоплені цією бурею неспокоїв? Мусимо собі здати справу з того, що живемо в часі страшної зміни. Ці зміни відбуваються зі страшною швидкістю. Те, що прийняте нині, може бути відкинене завтра. І ви, певно, знаєте ліпше, як ми молоді, що зі змінами все приходять переворот і неспокій. І це тепер діється на наших кемпусах. На жаль, є багато аґітаторів, які підбурюють маси до неспокою, до „революції", як вони кричать. Але також є такі елементи, і це більшість студентів, які направду хочуть мати зміну на краще в цій державі і в світі. Тому ви, родичі, мусите вміти подивитися поза ці бурхливі демонстрації і розбої, і подивитися з гордістю на тих, які спокійними і леґальними способами хочуть ввести корисні зміни.

То найлегша річ в світі сидіти вдома у вигідному кріслі, критикувати нинішню молодь і хвалити те, що було колись давно. Тепер інакший світ, інакші часи, і ви також мусите бути готові до зміни, коли хочете зрозуміти, чому молодь в такім неспокою. Ви мусите мати терпеливість і зрозуміння ваших дітей, бо того, що вони переживають нині, ви ніколи не переживали.

А тепер я звертаюся до друзів-ґрадуантів. Ми молоді, повні ідей й енерґії. Ми хочемо змінити світ, поправити якось всі несправедливості в нім. І ми будемо мати можливість це зробити. Але мусимо це робити леґальним, спокійним способом. Ми нічого не досягнемо тим, що будемо кричати на демонстраціях, або навіть кидати камінням на поліцію і прозивати її. Ми мусимо працювати у самій системі, як хочемо її змінити. Наші місця при книжках, при науці, при освіті. Це найлегша річ в світі стояти серед кемпусу і виголошувати кличі на ввесь голос, не знаючи, що говориться.

Також пам'ятаймо, що маємо те, чого багато інших людей немає. Ми українці, і як ми вже нічого іншого не будемо мати, то факт, що ми українці, все нам залишиться. І хоч кожен з нас в цій залі є окремою людиною, ми з'єднані українським зв'язком. Щоб ми молоді лиш про це не забули, бо тоді ми також станемо частиною безіменного елементу.

Працюймо далі в наших молодечих організаціях, як Пласт і СУМ та інші, які тримають нас молодих разом. Працюймо, і не забуваймо, що колись, як Україна стане вільною, ми повернемося, щоб працювати для українського народу, затямивши те все, чого ми навчилися тут.

А найважніше, — і тепер я звертаюся до всіх, — коли йде про загальний добробут українців, а зокрема молодих, то забудьмо наші партійні приналежності, забудьмо, що той мельниківець, а той бандерівець. Пам'ятаймо, що єдність потрібна для співпраці. Як ми розділені, ніколи не встоїмося.

Думаймо про майбутнє, і дивімся на минуле тільки на те, щоб довідатися, де ми помилилися, щоб ніколи помилки не повторялися.

Я зарезервував цю частину аж на самий кінець моєї промови. Не буду багато слів вживати на подяку родичам за все, що вони нам зробили; я не думаю, що я всилі досить слів вжити в подяці їм. Кожен з нас особисто подякує своїм батькам, я хочу сказати всім родичам:

— Дякую, що ви здійснили нам цей момент; дякую, що ви дали нам можливість дійти ось до цього порога життя. Від тепер все залежить від нас молодих.

Дякую!

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ...

(Закінчення зі стор 1-ої)

Минулого року було налагоджено контакт для обміну виданнями з бібліотекою АН УССР в Києві та з Ленінською Бібліотекою в Москві. В 1970 р. вийдуть у виданні Гарвардського університету, з рамени Українських Студій, 15 назв-передруків давніх і кілька нових праць. Редакторами цих видань є: проф. О. Пріцак, який редаґує мовознавчі видання, проф. Г. Лант — слов'янські мови й літератури, проф. І. Шевченко — візантійська історія й література, проф. В. Вайнтрауб — слов'янські мови й літератури. Восени студенти випустять перше число піврічного журналу „Рецензія", в якому будуть поміщуватись відгуки на філологічно - літературознавчі видання, що появляються в совєтській Україні. Бажаючі записатись на студії при Катедрі Українознавства мають зголошуватись в бюрі при 1737 Кембрідж вулиця в Кембриджі, Масс. Як сказано в інформації, „Центр Українських Студій має за завдання зібрати 3 мільйони 800 тис. дол. між американцями українського походження.

Дотепер зібрано 600 тис. дол. Голова Комітету Українознавчих Студій проф. О. Пріцак висловив переконання, що в 1970 р. зібрана сума дійде до одного мільйона долярів". У „Гарвард Юніверситі Газет" поміщена теж фоторепродукція емблеми, що буде друкуватись на Гарвардській серії видань з українознавства, роботи мистця Якова Гніздовського. Емблема являє собою стилізоване зображення корпусу будинку Києво-Могилянської Академії, з написом латинкою вгорі „Верітас", себто „Правда".

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. О. Ш., Соммервіл: Матеріяли одержали, „Літопис ОДУМ" появиться з датою 20-го червня.

ВШ. В. К., Торонто: Заклик до бувших студентів Української Економічної Високої Школи одержали, незабаром надрукуємо.

ВШ. Б. Б., Ріґо Парк: Дякуємо за перевірену рецензію, радо використаємо.

ВШ. І. Б., Дітройт: Посмертну згадку і фотознімку одержали. Надрукуємо.

ВШ. А. Г., Ірвінґтон: Привіт і подяка за добрі поради.

ВШ. О. В., Амгерст: Дякуємо за рецензію, радо використаємо.

ВШ. М. П-на, Маямі: Називаєте нас шкуродерами, христопродавцями, кровопийцями, собаками і „ще Бог знає як". Ми Вас також любимо.

ВШ. К. Б., Ню Гейвен: Рекомендуєте нам звернутись до през. Ніксона з пропозицією, щоб він одягнувся у вишивану сорочку, так відфотографувався і допоміг нам таким портретом громити Москву. Нам також запропоновано влаштувати в Ню Йорку всеукраїнську маніфестацію для підтримки політики президента Ніксона та щоб маніфестаційний похід вів віце - президент Еґню, зодягнений в шаравари. Не бажаємо присвоювати собі Ваших геніяльних помислів і рекомендуємо звернутись до Білого Дому безпосередньо.

В Першу Болючу Річницю Смерти нашого Незабутнього МУЖА й БАТЬКА

бл. п. о. Михайла КУЛИНИЧА

буде відслужена

СВ. ЛІТУРГІЯ

в Церкві св. ЮРІЯ в Ню Йорку, Н. И.

15 червня 1970 р.

в год. 10-ій ранку

Про молитви просять:
дружина МАРІЯ
дочка НАДІЯ
син ВОЛОДИМИР

ЕСПАНСЬКЕ НАЦІОНАЛЬНЕ РАДІО ПРИПИНИЛО ПРОГРАМУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ В УКРАЇНУ

Мадрид. — „Радіо Насіональ дель Еспаня" — Еспанське Національне Радіо, після багатьох років передавання програм українською мовою в Україну, припинило їх цього року. Останнім часом Українським Відділом цього радіо керував ред. Володимир Пастущук, який закінчив вищу еспанську школу в Мадриді. Минулого року дирекція радіо припинила надавання російською мовою на території СССР. Український Відділ мав фінансові труднощі, однак, українці та деякі Організації допомагали співробітникам фінансово, особливо в закупі нових платівок тощо. Впродовж усього існування Українського Відділу там працювала диктором п-ні Бучинська, вдова по відомому літературознавцеві й журналістові д-рові Дмитрові Бачинському. Тепер Еспанське Національне Радіо передає в Україну тільки короткі вістки.

З невимовним жалем, і боллю в душі повідомляємо всіх наших Приятелів і Знайомих, що після тяжкої недуги, прийнявши Найсвятіші Тайни, Єлеосвячення та сповідь, 9-го червня 1970 р. о год. 3-ій ранку відійшла від нас у Вічність,

Найдорожча для нас ДРУЖИНА і МАМА

МАРІЯ ГРИНЕНКО

ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ і ПОХОРОН відбудеться в суботу, 13-го червня 1970 р. о год. 9-ій ранку в Українській Православній Церкві св. Арх. Михаїла в Балтімор, Мд., після чого Тлінні Останки будуть відпроваджені на цвинтар.

Тяжким горем прибиті:

муж — ІВАН
донька — ГАЛИНА

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ у США

запрошує Парафіяльні Сестрицтва та Українське Громадянство

НА ПАНАХИДУ по сл. п. ЛЮДМИЛІ ІВЧЕНКО-КОВАЛЕНКО

Незабутній Голові цього Об'єднання, письменниці й журналістці.

ПАНАХИДА відбудеться в першу річницю смерти

в суботу, 13-го червня 1970 року

о 12-ій год. дня над МОГИЛОЮ на Православному Українському Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ГОЛ. УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

В 11-ту РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св. п. МИХАЙЛА ВЕТУХОВА

Першого Президента УВАН у США

будуть відслужені:

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в Свято-Троїцькій Церкві в Бріджпорті, Конн.

в суботу, 13-го червня 1970 року

о 10-ій год. ранку

ПАНАХИДА

НА МОГИЛІ бл. п. МИХАЙЛА ВЕТУХОВА на Українському Православному Цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж. о 1:30 год. дня.

Замість квітів на могилу Незабутнього

бл. п. Майора Мирона Дідурика

що згинув смертю героя у В'єтнамі

$35.00 на Українських Воєнних Інвалідів і
$35.00 на Будову Пам'ятника Поляглим Героям на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

склали

ПРАЦІВНИКИ „СВОБОДИ" і УНСоюзу

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ЯРОСЛАВА ПЕТЕША

складають 20.00 долярів на Собор св. Софії в Римі

Зеновія і Василь НИКИФОРУК

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що по довгій і тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, упокоївся в Бозі, 7-го червня 1970 р. на 77-му році життя наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п. МИХАЙЛО ГАЛЬЧАК

б. поручник УСС, учасник Визвольних Змагань і Листопадового Зриву, визначний кооператор на Рідних Землях, основник і співвласник першого українського похоронного заведення „Харіс" у Львові.

Тлінні Останки спочивають в похоронному завиденні Петра Яреми в Ню Йорку, при 129 East 7th Street.

ПАНАХИДА в середу, 10-го червня 1970 р. о год. 8-ій веч. в пох. заведенні.

ПОХОРОНИ відбудуться дня 11 червня 1970 р. о год. 9:45 ранку з пох. заведення до української католицької церкви св. Юра, при 7-ій вул., а відтак Тіло Покійного буде перевезене на цвинтар St. Raymond на Бронксі, Н. И.

В глибокому смутку:

ЙОСИФА — дружина
СТЕФАНІЯ КУЗІВ — дочка
ЛЮСЯ КУЗІВ — внучка

ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА „РІДНОЇ ШКОЛИ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВИПУСТИЛА 22 НОВИХ МАТУРИСТІВ

Презентацію матурантів вшанував своєю присутністю голова Наукової Ради Українознавчих Студій у Гарвардському Університеті проф. д-р Омелян Пріцак, який заохочував абсольвентів продовжувати українознавчі студії в університеті. На знимці в першому ряді вчителі: проф. д-р Петро Ісаїв, мгр. Степан Процик, проф. Володимир Лотоцький, проф. Евфрозина Бережна, проф. Іван Попіль, проф. Іван Бережний. У другому ряді матуранти: Роксоляна Мак, Марія Жмуркевич, Люба Балас, Юрій Дидинський, Галя Мазурок, Олесь Лабунька, Марта Куземська, Ірина Дмитерко, Олександер Гудь, Марія Ратич, Богдан Чайківський, Романа Мізак, Марія Білинська, Зоряна Луцька. У третьому ряді: Адріян Скіра, Роксоляна Кушнір, Діонісій Караман, Марія Стефанишин, Ольга Богуславська, Степан Патриляк, Анна Косик. Немає знимки матуранта Володимира Леськова.

Філядельфія. — Школа Українознавства Товариства Опіки над Молоддю „Рідна Школа" у Філядельфії закінчує цей шкільний рік новим великим успіхом. В цьому році двадцять двоє молодих студентів закінчили з успіхом повне навчання, що триває дванадцять років, і склали матуральний іспит, здобуваючи почесний титул абсольвента повної школи українознавства. Це не тільки велике досягнення самих студентів, не тільки успіх школи, але це великий здобуток всієї нашої громади.

Школа Українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії має за собою кільканадцять років послідовної праці і за той час підготовила поважне число молодих громадян, які докладно вивчили українську мову, історію й культуру українського народу і закінчили своє навчання успішним матуральним іспитом. Кожного року двадцять або й більше молодих громадян закінчує цю школу і всі вони, як вказує вже дотеперішній досвід, включаються у життя нашої громади; що більше, набуті у школі українознавства знання використовують у своїй громадській, чи педагогічній праці; деякі з абсольвентів школи українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії перебрали на себе функції вчителів українознавства. Абсольвенти школи українознавства — це передова група молодих громадян і на них наша громада покладає великі надії.

Цьогорічний матуральний іспит був, як і попередніми роками, розділений на дві частини: письмовий і усний. Письмовий іспит відбувся в суботу, 9 травня, усний — 23 травня перед іспитовою комісією, що її очолив директор школи проф. Володимир Лотоцький при участі інспектора Шкільної Ради проф. д-ра Василя Стецюка з Ню Йорку.

Як і попередніми роками дирекція школи, батьки і Управа „Рідної Школи" вшанували нових матурантів прийняттям, під час якого відбулася презентація абсольвентів, гостина і баль. Це відбулося 31 травня в залі парафіяльного дому церкви св. Йосафата на Френкфорді.

7-го червня школа українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії закінчує цьогорічний шкільний рік. Цього року навчалось у школі понад чотириста учнів у дванадцятьох клясах. Школа приміщується в будинку міської публічної школи, де має для вжитку великі залі з повним устаткуванням. Учительський збір творять заслужені старші педагоги, як проф. д-р Петро Ісаїв, проф. Іван Попіль, проф. Ефрозина Бережна, проф. Іван Бережний під проводом директора Вол. Лотоцького, як і молодші вчителі, що вже свої студії отримали на еміграції. Школа українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії має добірний учительський склад і відповідне приміщення, має свою бібліотеку, що дає змогу учням дістати потрібну лектуру. Бібліотеку веде курінь пластунок „Чортополохи". Бібліотека має понад три тисячі книжок, все це книжки відповідні для лектури студентам; вона по-професійному упорядкована, і її ведуть професійні бібліотекарі. Бібліотека Пласту-Рідної Школи у Філядельфії приміщується у парафіяльному домі церкви Христа Царя; вона відкрита кожної неділі й її відвідують наші студенти, а також і старші громадяни по дорозі з церкви. Кожного року управа Рідної Школи приділює 600 долярів на закуп нових книжок. Як і попередніми роками, і цього року відбувся у школі конкурс читання книжок. До конкурсу, в жюрі якого були наші письменники, а саме Ірина Винницька-Пеленська, Василь Гайдарівський, Віталій Волков і проф. Еміль Грималяк, стануло понад сто учнів. Найкращі з них отримали книжкові нагороди.

Успіхами студентів школи українознавства Рідної Школи гордиться вся українська громада у Філядельфії.

Т.

Злет СУМА в Огайо

В днях 13 і 14 червня 1970 року на Оселі СУМА „Хортиці" Гантінгтон, Огайо, відбудеться Х-ий Окружний Злет Юнацтва СУМА. Участь беруть відділи з Акрону, Кентону, Колюмбусу, Клівленду, Парми, Лорейну і Янгставну.

Цьогорічний Злет проходить під гаслом „Права людині — воля Україні" та присвячений 20-літтю смерти незабутнього Командира УПА ген. хор. Романа Шухевича — Тараса Чупринки, 45-ліття оснування СУМА і 45-ліття насильної ліквідації СВУ-СУМ на процесі в Харкові.

Цьогорічним Злетом провадить Команда з дружинників і старшого юнацтва СУМА Огайо. Команду очолює Роман Кокодиняк.

В програмі Злету передбачається: святочне відкриття в суботу о год. 11-ій, спортові змагання, гри, конкурс мистецького слова та попиcи мистецьких гуртків. Вечером цього дня відбудеться ватра „Сумівські вогні". Для старшого юнацтва СУМА відбудеться вечором юнацька забава.

В неділю Служба Божа, роздача нагород, дефіляда Юнацтва та закриття.

Велика втрата

Ділимося сумною вісткою, що дня 16-го травня 1970 року відійшов у вічність наш Друг, Член Українського Народного Союзу, Спілки Української Молоді і Ліги Визволення України, Блаженної пам'яти Петро Буратинський.

Покійний лишив у смутку Дружину Марію, дві Доньчки Христину і Ольгу, та два Сини, Тараса і Михайла, а на Україні ще живих Батька і Маму, які живуть в його рідному Жабю, а крім того покійний оставив цілу громаду вірних Друзів, які дня 19-го травня 1970 року відпровадили покійного та незабутнього Друга на вічний спочинок.

Спи наш вірний Друже спокійним тихим сном, краси твоїх рідних Карпат, шуму струнких смерек і бистрих рік та співу пташок, про яких ти так часто згадував і мріяв їх ще побачити, вже більше не побачиш і не почуєш, їхній шум і спів нехай тобі приносить тихий вітер, а чужа земля нехай тобі легкою стане.

М. Бережук
Ст. Кетрине, Онт.

Плебісцит у Швайцарії відкинув закон про заборону робітників-чужинців

Женева. — Переведений в минулу неділю 7 червня ц. р. плебісцит у Швайцарії заявився проти проєкту — заборонити чужинцям виконувати у Швайцарії заробітню працю. З-посеред 22-ох кантонів 15 висловилися „проти", але відношення відданих голосів „за" і „проти" було дуже близьке: 654.588 осіб висловилися „проти" того драстичного проєкту, але 557.714 були „за" прийняттям його. На 6 мільйонів населення Швайцарії кругло один мільйон є чужинців. За проголошенням в березні ц. р. декретом — ті чужинці, які дотепер там замешкалі, можуть залишитися і працювати в Швайцарії, але в майбутньому обмежено наплив чужинців до 40.000 річно. Розвиток промислу в Швайцарії і великий брак робітних сил сприяє напливові чужинецьких робітників, головно італійців і французів. До того, швайцарці не хочуть виконувати важких і підрядних робіт, що їх з-правила дістають чужинці. Й. Шварценбах, 58-літній німецький видавець в Цюріху, був ініціятором і проєктодавцем законопроєкту, за яким у практиці видалено би з Швайцарії 300.000 чужинців. Але він вдоволений вислідом того плебісциту, заповівши, що буде продовжувати кампанію проти працюючих у Швайцарії чужинців.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 13-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Квартальні збори Т-ва Запор. Січ — 234 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі. На порядку: звіт делеґатів з 27-ої Конвенції УНС та інші справи. — І. Іваник, секр.

КЛІФТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Українська Січ — 182 Відд. о год. 1-ій по пол. в залі Укр. Централі, 240 Hope Ave., Passaic, N.J. На зборах будуть інформації про 27 Конвенцію. — Управа.

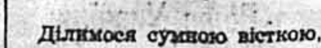
НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 371 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J. Проситься вирівняти чл. вкладки. — Стефанія Стеців, гол., Ю. Варанюк, фін. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. І. Хрестителя — 270 Відд. о год. 7:30 веч. в УНДомі, 96 Фліт вул. На порядку: звіт з 27 Конвенції УНС та інші важні справи. Подаємо до відома, що хвилево п. М. Баран є в шпиталі. — С. Островський.

НЕДІЛЯ, 14-го ЧЕРВНЯ 1970 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збирання членських вкладок за місяць червень від Т-ва Дністер — 430 Відділ, як слідує: 14 червня, в год. 1-3 по пол. в УСТ Тризуб; 21 червня, о год. 11:30 до 1:30 по пол. в Укр. Гор. Клюбі на Френклін вул.; 20 червня, в год. 7-9 веч. в Укр. Домі, 23 і Бравн вул. Проситься вирівняти вкладки. — Д-р І. Скальчук, гол., І. Книгницький, секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ДУДА, членка УНСоюзу Відд. 163 Т-ва Єдність у Філядельфії, Па., померла 28 березня 1970 р. на 44 р. ж. Нар. в с. Поляна, пов. Доброміль, Україна. Стала членкою УНС в 1950 р. Полишила в смутку мужа Теодора, 2 доньки, сина та 3 сестри, 2 братів. Похорон відбувся 1 квітня 1970 р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МАРГАРЕТА ШМОКАЛЮК, членка УНС Відд. 317 Т-ва Запор. Січ в Сиракюзах, Н. Й., померла 14 березня 1970 р. на 81 р. ж. Стала членкою УНС в 1928 р. Полишила в смутку 3 доньки, 6 синів. Похорон відбувся 18-го березня 1970 р. на Укр. Катол. цвинтарі св. І. Хрестителя в Сиракюзах, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ТАРЗАН, Ч. 6381. Скрині зірвались з шнурів

Тарзане! Скрині зірвалися з шнурів! Тарах! Вах!

Спокійно, Наомі! Ці африканські бурі можуть кінчатися так раптово, як починаються!